

Valdības Vēstnesis

Maksas par „Valdības Vēstnesi” sākot no 1. janvāra:
Saņemot ekspedīcijā:
Par 1 mēnesi 75 rbj. — kap.
Piesūtot mājā un pa pastu:
Par 1 mēnesi 90 rbj. — kap.
Par atsevišķu namura: saņemot ekspedīcijā 8 : 25
Pie atkalpārdevējiem 8 : 75

Latvijas valdības

Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:

Rīgā, pili Nr. 2. Tel. Nr. 9-89
Runas stundas no 11-12

Oficiāls laikraksts

svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:

Rīgā, pili Nr. 1. Tel. Nr. 9-57
Atvērts no pulksten 9-3

Sludinājumu maksas:

- a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienību gājām rindām 180 rbj. — kap.
- b) citām iestādēm un amata personām, par katru tālāku rindigu 6
- c) privatiem par katru vienālējigu rindām 8
- 10

№ 66

Trešdiens, 22. martā 1922. g.

Piektais gads

Valsts tipografija

atgādina visiem saviem pasūtītājiem (iestādēm un amata personām), ka ievērojot saimniecības gada beigas un attiecīgu budžetu slēgšanu, visi vēl nenolaidzinātie rēķini ar valsts tipografiju jānolaidzina ne vēlaki kā līdz šā mēneša 31. dienai, nenogaidot iepriekš pieprasījumus.

Latvijas Satversmes Sapulcē pienēmītie:
Pārgrožījums likumā par izvedmuitas tarifu.

Likums par tautas augstskolu.

Likums par zirgu, ratu, ragavu, pajūgu, automobiļu un citu transporta līdzekļu mobilizāciju un rekvizīciju kārtaspēka vajadzībām.

Latvijas Satversmes Sapulce.

Ministru kabineta sēde 1922. g. 21. martā. Rikojums visiem resoriem un pašvaldības iestādēm par torgu noturēšanas kārtību pie darbu un piegādājumu izdošanas torgu kārtā.

Pagaidu instrukcija valsts krāj- un kreditbankai par valsts ienēmumiem, depozītu un speciālo līdzekļu pieņemšanas un valsts sumu izmaksas kārtību.

Rikojums par bijušās Krievijas pavalstnieku uzņēmējus zīmēm.

Instrukcija par kapseču ierīkošanu.

Instrukcijas par mirušo apbedīšanu, pārvadāšanu un izrakšanu.

Rikojums par tarifu preču pārvadāšanai.

Latvijas Satversmes Sapulces 1922. g. 17. marta kopsēde pieņemtais

Pārgrožījums

likumā par izvedmuitas tarifu.

Grozot 1922. g. 31. janvāra likumu par izvedmuitas tarifu, § 11. izteikt sekoši:

§ 11. Līnsēklas ar titānu zem 95% 0,05.

1. Čakste,
Satversmes Sapulces prezidents.

R. Ivanovs,
Satversmes Sapulces sekretārs.

Latvijas Satversmes Sapulces 1922. g. 17. marta kopsēde pieņemtais

Likums

par tautas augstskolām.

1. Tautas augstskolu galvenais uzdevums ir: a) pacelt tautas kulturas līmeni, darot katram pieejamu zinātni un mākslu; b) dot tautas plašākām aprindām iespēju izveidot un izkopt savu paraules uzskatu un izprast savus pilsoņu piēnākumus.

2. Fiziskām un juridiskām personām ir tiesība dibināt un uzturēt tautas augstskolas.

3. Katrai tautas augstskolai ir savi izglītības ministrijā reģistrējami statuti, kuri noteic augstskolas iekārtu, pārvaldi un uzturēšanas kārtību. Mācību plāni un mācības personāla saraksts jāiesniedz izglītības ministrijai. Ja 2 nedēļu laikā izglītības ministrija neceļ ierunu, tad tie uzskatami par apstiprinātēm.

4. Tautas augstskolas padotas izglītības ministrijas pārraudzībā.

5. Tautas augstskolas ierīkojamas gan internatu, gan eksternatu vejdā.

6. No tautas augstskolas mācību pasānedzējiem nav prasams obligatorisks izglītības cenzs.

7. Par tautas augstskolas pārīni var būt tikai kāds no mācību pasānedzējiem.

8. Par tautas augstskolas klausītājiem var būt abēja dzimuma personas, ne jaunakas par 16 gadiem.

9. Tautas augstskolas no saviem klausītājiem var nemiņi maksu.

J. Čakste,
Satversmes Sapulces prezidents.

R. Ivanovs,
Satversmes Sapulces sekretārs.

Latvijas Satversmes Sapulces 1922. g. 17. marta kopsēde pieņemtais

Likums

par zirgu, ratu, ragavu, pajūgu, automobiļu un citu transporta līdzekļu mobilizāciju un rekvizīciju kārtaspēka vajadzībām.

1. Rikojumu par zirgu, ratu, ragavu, pajūgu, automobiļu un citu transporta līdzekļu mobilizāciju izdod apsardzības ministro un izsludina uz vietām kāja apriņķa priekšnieks caur policijas un pašvaldības iestādēm.

2. Zirgu un transporta līdzekļu mobilizāciju izved uz vietām mobilizācijas komisijas, sastāvošas no kāja apriņķa priekšnieka vai viņa vietnieka kā priekšsēdētāja, viena vietējas pašvaldības iestādes priekšstāvja un viena iekšlietu ministrijas priekšstāvja kā locekļiem. Kāja apriņķa priekšnieks uzaicina komisijas locekļus un attiecīgos specialistus, pie kām pēdējās benda pedārdevēja balstīties.

3. Kāja apstākjos diviziju komandieriem ir tiesība izdarīt no sevis zirgu un transporta līdzekļu rekvizīciju. Tādā gadījumā rekvizīciju izved rekvizīcijas komisija, kuriā ieiet viens virsnieks kā priekšsēdētājs, viens specialistis un viens pašvaldības iestādes priekšstāvis kā locekļi. Tuvākais nosacījums par šo tiesību izlietošanu izdod apsardzības ministrs.

4. Visus jantājumus attiecībā uz transporta līdzekļu mobilizāciju un rekvizīciju minētās komisijas izšķīj ar vienkāršu balsu vairakumu un viņu lēmumi ir galīgi.

5. Cenas par kārtaspēku vajadzībām mobilizētām un rekvizētām zirgiem un transporta līdzekļiem, kā arī atlidzības saņemšanas kārtību noteic apsardzības ministrs, saziņā ar finansu un iekšlietu ministriem.

6. Policijas un pašvaldības iestādēm jābūt piepalidzīgam mobilizācijas un rekvizīcijas sekmīgai izvešanai.

7. Sīkakus mobilizācijas un rekvizīcijas noteikumus izdod apsardzības ministrs, saziņā ar iekšlietu ministri.

8. 1919. g. 30. augustā pieņemtie pagaidu noteikumi attiecībā uz zirgu mobilizāciju un transporta līdzekļu rekvizīciju apsardzības ministrijas vajadzībām ar šo atcelti.

J. Čakste,
Satversmes Sapulces prezidents.

R. Ivanovs,
Satversmes Sapulces sekretārs.

Latvijas Satversmes Sapulce.

Sēde 21. martā.

Sēdi atklāj prezidents J. Čakste pulksten 5.50.

Vispirms pieņem steidzamības kārtā pārgrožījumus un papildinājumus attiecībā uz progresīvo ienākuma nodokli. (Referents A. Blodnieks) Tājāk pieņem trešā līslījuma valsts zemes bankas statutus. Pēc

tām turpinās debates par agrārās reformas likuma 3. daļu, kuriā piedāvā H. Celmiņš, K. Pakaliks un R. Lindiņš.

Sēdi slēdz pulksten 9.30.

Nākošā sēde šodien, pulksten 5.

apstiprināti; šī cena ieliekama slēgtā kuverā un atrodas pa sacensības laiku visiem redzamā vietā. Ja sacensība devuse valstij izdevīgāku cenu, kuvers netiek ataisīts, pretēja gadījuma viņš tiek turpat visiem klātesot atvērts un ta saturis notās.

Bez tam jāaizrāda nz dažām nepareiziem pie to dokumentu sastādīšanas, uz kuru pamata tiek darbi vai piegādājumi izdoti, t. i. pie liguma noslēgšanas.

Izejot no ta viedokļa, ka sacensībai jānotiek pie glīži vienādiem noteikumiem pret visiem sacensības dalībniekiem, jāgādā par to, lai darbu vai piegādājumu apraksti būtu sastādīti tik pilnīgi un skaidri — paskaidroti, kur tas vajadzīgs, ar zīmējumiem, mēriem u. t. t. — ka vēlāk pie liguma pildīšanas nevarētu rasties nekādas neskaidrības, caur ko apzinīgi vai neapzinīgi viens uzņēmējs varētu tikt nostādīts labvēligākā stāvokli pret otru.

Starp citu ir novērots, ka dažas iestādes, izpildot lielākus valsts pasūtījumus, pie sacensības noturēšanas pieprasa no uzņēmējiem iesniegt cenas līdz ar attiecīgiem preču paraugiem. Pats no sevis saprotams, kā tā nostādīta sacensībā nav uzskatama par pareizu. Turpēti būtu jāraugas uz to, lai attiecīgā iestāde visus preču paraugus savāktu iepriekš un neatkarīgi no sacensības viņus pārbaudītu, nāktu pie zināma slēdzienu par katra parauga labumu un viņotos iepriekš par to, kādi parasti, (viens vai vairāk) tiks tos tiks tikt pārīni priekšā sacensības dalībniekiem. Tād visi piepalījušies uzņēmēji būs nostādīti vienlīdzīgos apstākļos un sacensības iznākums atkarīs vienīgi no pievādatās cenas.

Ievērojot augšā minēto un pamatojoties uz noteikumiem par būvniecības un būttehnikas lietu pārzināšanu 9. panta 3. punktu (iespiesti 1922. g. „Valdības Vēstnesi” Nr. 12), iekšlietu ministrija uzdod visiem resoriem un pašvaldības iestādēm pie darbu un piegādājumu izdošanas torgu kārtā, stingri ietnēt likumīgo kārtību saskaņā ar augšā pievestiem aizrādījumiem.

1922. g. 18. martā.

Iekšlietu ministrs A. Kviesis.
Būvvaldes priekšnieks,

inženieris E. Kolpaks.

Rikojums.

Papildinot pagājušā gada 24. oktobra rikojumu zem Nr. 156633 (skaites „Valdības Vēstnesi” Nr. 242 pagājušā gada 25. oktobri), iekšlietu ministrija paziņo vispārigai zināšanai, ka tiesība, uzturēties Latvijas robežās bez sevišķām atļaujām, bijušās Krievijas pavalstniekiem, kas iešnieguši līgumus dēļ uzņēmās Latvijas pavalstniecībā un kuŗu līgumi vēl nav izšķirti, ar šo rikojumu automātiskā kārtā pagarināta līdz 1922. g. 1. novembrim.

Sis rikojums attiecas tikai uz tiem bijušās Krievijas pavalstniekiem, uz kuru dokumentiem resp. pasēm ir atzīmes, ka atļauts dzīvot līdz pavalstniecības līguma izšķiršanai.

Apriņķu priekšniekiem un pilsētu politiskajiem iekšlietu ministrija uzdoti rūpēties par ša rikojuma plašu izziņošanu attiecīgos rajonos un pieņemtīgi ievērošanu un izpildīšanu no politiskajiem orgāniem.

Rīga, 1922. g. 20. martā.

Nr. 27791 III.

Iekšlietu ministra biedrs

A. Bitznieks.

Administratīvā departamenta

dicēdirektors A. Ziepnieks.

Apsiprināt.
1922. g. 16. marta.
Iekšlietu ministra biedrs
A. Birznieks.

Instrukcija par kapsētu ierikošanu.

1. Kapsētu ierikošanai nolemtā zemes gabala apskatišanai no veselības departamenta komandētais ārsts izdara kopā ar policijas un ieinteresēto iestāžu vai personu priekšstāvjiem. Par apskatišanu sastādams akts uzs pielekams vietas plāns, kura uzrādīta projektiemās kapsētas apkārtne, atzīmētas tuvākās būves, akas un citi ūdeni, meži, kļajumi, ceļi, debespusēs un norādīts, uz kuriem tek apakšzemes straume.

Piezīme. Visus izdevumus par ģimenes kapsētu ierikošanu sedz ierīkotājs.

2. Kapsētas ierikošanai izvēlams viegli pieletams, brīvi un paangsti stāvošs saulains zemes gabals, attālu no lielākiem ceļiem, ūdeniem un apdzivotām vietām (sk. instrukcijas par miroņu apbedīšanu, pārvadāšanu un izrakšanu 5. pantu.)

3. Zemes gabaliem jābūt pilnīgi aizsargātiem no pārlūdināšanas. Pa viņiem nedrīkst fecēt upites vai strautiņi ar ieteku upēs vai ezeros, kuļu ūdeni izlieto dzeršanai.

4. Vēlams, ka starp kapsētu un apdzivotu vietu (pilsētu, ciemu, mājām un t. t.) atrodas mežs, birze vai uzkalns un ka kapsētu ieriko tai pusē no apdzivotās vietas, uz kuļieni parasti nepūš vēji.

5. Kapsētas zemei jābūt sausai un īdenai, vislabākā ir parupja smilts ar kaļķu piemaisījumiem. Tekoša smilts, melinuze, kūdra un purvaina zeme neder kapsētu ierikošanai. Apakšzemes (grunts) ūdena līmenis nedrīkst būt augstāks par 2 līdz 3 metri no zemes virsū, jeb 0,5 metri no kapa dibena un tas nedrīkst tecēt uz apdzivotu vietu, vai uz dzeršanai lietojama ūdena pusi.

6. Kapsētās lielumam jābūt piemērotam paredzētām vajadzībām, trūdēšanas laikmetam un parastai mīstībai. Kapsētās lielums aprēķināms skaitot 4 kvadrat metri uz kapa vietu, vairojot šo skaitli ar 120 (mīstības koeficientu uz 1000 cilvēkiem) un ar 40 gadiem (trūdēšanas laiku) jeb ar vēlamo kapsētas lietošanas laiku, ja tas ir mazāks par 40 gadiem. Bez tam jāievēro, ka jāstāj 30 santimetru starpas starp atsevišķām kapu vietām un 60 santimetru starp kapu vietu grupām. Tad vēl noteicot lielumu jāpārēz ceļu vietas, 2 līdz 3 metru platumā, laukumi kapličai, miroņu mājai, plašākiem dēstījumiem, ēkām un t. t. Sie skaitli jaapreķina un jāpēcēta kārt caur reizišanu atrastam skaitlim. Tā par piemēru ja, kādai draudzei ir 1000 draudzes lokējumi un viņa nodomājuse ierikot kapsētu uz 35 gadiem, tad viņai ierikojamas kapsētās lielumā vajadzētu šādi aprēķināt: (4 kvadrat metri × 120 × 35 = 16800) + x kvadrat metri ceļi + x kvadrat metri dēstījumi + x kvadrat metri kapu vietu starpas + x kvadrat metri kapu grupu starpas.

Piezīme. Pie lielākām kapsētām rezervējama pietiekoši liela teritorija sērgu laikam

7. Ja pēc vietējiem apstākļiem kapsētas ierikošanai jāņem zemes gabals ar pastāvigu vai pa laikam augsti stāvošu ūdens līmeni, tad nepieciešami jāgāda par kapsētas nosusināšanu, rokot grāvus vai liekot drenažas.

Veselības departamenta direktora vietas izpildītājs Dr. J. Kivitckis.
Nodājas vadītājs Rich. Bērziņš.

Apsiprināt.
1922. gada 16. marta.
Iekšlietu ministra biedrs
A. Birznieks.

Instrukcijas par mirošo apbedīšanu, pārvadāšanu un izrakšanu.

A. Noteikumi par mirošo apbedīšanu.

I. nodaja.

Mirošo apbedīšana.

1. Mirošo apbedīšana izdarama ipāšas, tam nolūkam ierikotās kapsētās, kurās ierikot ir tiesība valdības un palvaldības iestādēm, draudzēm, sabiedribām un privātpersonām. Reiz ierikotas kapsētas uzturēt un kopīt ir attiecīgo iestāžu, draudžu un privātpersonu pienākums.

Piezīme. Baznīcas pagrabos, velvēs un kapličās nedrīkst miroņus apbedīt.

2. Aizliegts mirošs pirms 48 stundām, izņemot ar kolera, izsītāmu tīfu, sepsīs,

bakām, ūarlaku un citām joti lipīgām slimībām mirušos, ja pēdīgi minētos gadījumos nav ūaubu par nāves iestāšanos. Karša vasaras laikā mirušie aplabājami iepriekš nosacīta terminā (48 stundās), ja nāves iestāšās neapšaubama un miroņa konzervēšana nav iespējama. Šis nosacījums nezīmējas uz miroņiem, par kuriem runā nākošais (3) pants.

3. Aizliegts līdz tiesmedīcīniskai apskatišanai apbedīt šādus miroņus;

- personas, kuļas mirušas isi pēc kāda mechaniska insulta, kā: sitieniem, ievainojumiem, eksplozijām, kritēna no augstuma u. t. t.,
- personas, kuļas mirušas ar uzkrītām parādībām, kas liek ūaubīties par dabīgu nāvi pēc kāda ārēja vai iekšēja līdzekļa lietošanas,
- ja piepeši mirst pēc izskata vesels cilvēks,
- ja atrasts mironis ar vai bez ārējam varmācības zīmēm,
- ja atrasts jaunpiedzimuša bērna līķis, vai liķa attiekas,
- ja ronas aizdomas par kāda nozīguma izdarīšanu, augļa nodzīšanu, vai nozālošanu.

4. Mironi apbedami pēc iespējas dzīji, ne sekļāk kā 3 metrus no zemes virsū, kā rūpīgi aizbejams un nolidzīnams, vai uz tā uzmetama kapa kopīja. Par šo apbedīšanas noteikumui neievērošanu atbildīgas tās personas, kuru pārziņā kapsēta atrodas. (sk. 2. pantu.)

II. nodaja.

Kapsētu iericība.

5. Jaunu kapsētu ierikošanai, tiklab pilsētās, kā uz laukiem izvēlami derīgi gruntsgabali, kuļi atrastos pilsētās ne tuvāk par 35 metriem un puskilometri uz laukiem no apdzivotām vietām un dzeršanai lietojamiem ūdeniem.

6. Lūgumi jātu kapsētu ierikošanai līdz ar planu un vietas aprakstu iesūtāmi iekšlietu ministrijai caur attiecīgu aprīķiņku.

Lūgumu saņēmis iekšlietu ministrijas veselības departaments komandē kapsētas vietas apskatišanai attiecīgo aprīķiārstu, vai sanitārārstu un pēc pēdējā atsauksmes, saņemšanas lemj par lūguma ievērošanu vai atraidīšanu, par ko tas ziņo attiecīgam aprīķiņķi priekšniekam.

Kad izvēlētais zemes gabals atzīts par derīgu kapsētas ierikošanai, tad aprīķiārsts izdod atļauju viņas lietošanai ja ievēroti nākošā (7) panta noteikumi. Piezīme. Kapsētu vietas apskatišana izdarama uz ipāšas, no iekšlietu ministrijas izdotas instrukcijas pamata.

7. Kapsētas ierīšanai nolemtais gruntsgabals apmetams ar valni vai iēzogojās ar cietu žogu, pati kapsēta plāveidi gādājama kapu vietās un kapu vietu grupās, atstājot ceļus un tacīus, un apstādama kokiem un krūmiem. Vajadzības gadījumā ap kapsētu un pašā kapsētā tokami grāvji, vai ierikojama drenaža.

8. Kapsētās atļauts ierikot kapličas dievkalpojumiem, celt būves miroņu pagaidu novietošanai un miroņu uzšķēršanas nolūkiem.

9. Pieraktas kapsētas nedrīkst lietot, viņas slēdzamas, un ja pagājuši 40 gadi no pēdējā miroņa aplabāšanas dienas, viņas vajadzības gadījumā ar iekšlietu ministrijas atļauju, var izlietot citiem nolūkiem, resp. apbūvēt, pārvietojot pie minēkļus uz citu vietu.

10. Kapu vietas un atsevišķi kapi, kuri radušies ar kāja apstākļiem apdzivotās vietas un tirumos, iezogojami un uzturami, neaizkaiti līdz viņu dabiskai iznikšanai.

III. nodaja.

Miroņu pārvadāšana.

Miroņi aplabājami pēc iespējas tuvākā kapsētā. Miroņu pārvadāšanai un apbedīšanai tālak par 50 kilometriem no vietas, kur viņš miris, ir vajadzīga rakstiska atļauja. Lūgumi dēļ atļaujas, klāt pieļiekiot attiecīgo zīmognodokli un ārsta apliecību par nāves cēloni, izsniedzami Rīgā iekšlietu ministrijas veselības departamentam un aprīķiāršu — aprīķiāršu priekšniekiem pēc ārsta (kas mirošo ārstējis vai viņa apskatījis) atsauksmes. Par atļaujas izdošanu atļaujas izdevēja iestāde zīpo tam aprīķu priekšniekam, vai policijas iestādei, uz kuriem mironi ved apbedīšanai.

12. Mironim, kuri atļauts pārvadāt, ja pārvadāšana notiek pa dzelzceļu vai kuģi, jābūt iezākotam hermetiski slēgtā metāla vai ar cinka skārdu izlikšā un aizlodētā koka zārkā, kuras ielaižams koka kārtē un nosuplūdās tā, ka neku-

stas. Kaste aiznaglojama un valzī ģeļejama ar policijas priekšstāvja un piešaicināta valdības vai pašvaldības ārsta zīmogiem.

Piezīme. Par miroņa pareizu ierākošanu jāizņem no valdības vai pašvaldības ārsta apliecība, kura jāpiešliek lūgumam dēļ miroņa pārvadāšanas atļaujas dabūšanas.

13. Lipīgās slimībās mirušos drīkst pārvadāt (ievējojot pie tam iepriekšējo 12. un 13. pantu nosacījumus) ne agrāk, kā pusgadu pēc nāves; ar kolera, mēri, bakām, sepsīs (asins sagātēšanu) izslīsumu tīfu un ūarlaku mirušos ne agrāk par 1 gadu. Pa zemes ceļiem ar lipīgām slimībām mirušos, izņemot mēri un kolera, var pārvadāt iūjā pēc nāves arī tālāk par 50 kilometriem vienīgi ietinot tos 5% karbolskābes vai 1:1000 zubliinatai atšķaidījumā mērcētos palagos. Mironis bez tam vēl apberams ar kalkiem un zārkās cieši aizskāvējams un aizķēptējams.

Piezīme: Ārsti, kuri mironi apskata, katrā atsevišķā gadījumā pēc savā ieskata var dot rīkojumus par piešaicīgu aizsargu līdzekļu ievērošanu, dezinfekciju, miroņu baizamēšanu u. t. t.

14. Ārzemēs atļaujas miroņu pārvēšanai uz Latviju izsniedz attiecīgas valsts valdība, ja stāda priekš Latvijas valdības iekšlietu ministrijas piekrīšanu, kuļa atļaujai pieļekama un uz pieprasījumu uzrādama. Uzāraudība par šī noteikuma izpildīšanu piekrīt muitīcām, resp. ostas valdībām. Uz ārzemēm metaļa zārkā piešaicīgi iezākotu mironi var izvest tikai tad, ja dabūta attiecīgas valsts piekrīšana un iekšlietu ministrijas atļauja.

Piezīme: Ja kāds mironi bez attiecīgas atļaujas no ārzemēm ievēd vai uz turēni izved, tad pirmā vietā, kur tas tiek pienākts, viņš apbedams, resp. nogremdējams jūrā (ja pārvešana tiek izdarīta pa jūru). Šādu miroņu apbedīšanu izdara uz policijas, vai ostas valdes rīkojumu un uz valsts rēķina.

15. Pa dzelzceļu mironi var pārvest ar pasažieri vai preču vilcieniem ipāšā vagonā; ar ātriem vilcieniem tikai izņēmuma gadījumos. Mironis pārvadājams tikai pie pavadoņa.

16. Miroņu transports nosūtīšanas stacijai jāpieteic ne vēlaki, kā 24 stundas pēc pēdējā atsauksmes, sanemšanas lemj par lūguma ievērošanu vai atraidīšanu, par ko tas ziņo attiecīgam aprīķiārši priekšniekam.

17. Miroņu transports nosūtīšanas stacijai jāpieteic ne vēlaki, kā 24 stundas pēc pēdējā atsauksmes, sanemšanas lemj par lūguma ievērošanu vai atraidīšanu, par ko tas ziņo attiecīgam aprīķiārši priekšniekam.

18. Pa zemes ceļiem bez sevišķas atļaujas miroņus drīkst pārvest tikai 50 kilometru atstātumam un mironis var būt iezākotē vienkāršā koka zārkā.

Pielikums

19. Ar kārgu pa iekšzemes ūdeniem un pārvedamie attiecīgi iezākotie miroņi novietojami uz kuļa atsevišķi no pasažieru telpām un pārējām precēm, ugurs un ūdens drošā vietā. Konosamenti miroņi pārvešanai izsniedzami tikai pie miroņa pārvešanas atļaujas uzrādīšanas. Mironis novērot ostā, uz kuru tas sūtīts, ostā valde pieaicina policijas priekšstāvā un nedod tam mironi un miroņa pārvaldīšanas atļauju tālākai rīcībai.

20. Pa zemes ceļiem bez sevišķas atļaujas miroņus drīkst pārvest tikai 50 kilometru atstātumam un mironis var būt iezākotē vienkāršā koka zārkā.

Pielikums

21. Ar šo aizlauts pārvest pa dzelzceļu un zemes ceļu uz

apbedīšanai

kapos ar (nāves cēlonis) mirošā (uzvārds) (vecums)

kārtīgi iezākotu mironi.

Visas iestādes un amata personas kuļām darīšana ar miroņa pārvešanai tiek lūgtas neceilēt nekādus šķēršļus miroņa tiešai un nepārtrauktai pārvešanai. (Zīmoga vieta.)

(Paraksts)

IV. nodaja.

19. Jau apbedītus miroņus var izrakstīt apbedīšanai citā vietā tikai ar iekšlietu ministrijas atļauju. Atrāšanu var izdarīt tikai laikā no 15. oktobra līdz 15. martam aprīķa vai sanitārāsta kārtē un ievērojot visus nākošā pamīnētos noteikumus. Izrakstīt miroņus drīkst tikai no atsevišķiem vai ģimeņi kapiem, kurpēti no kopējiem (brāji) kapiem izrakšana katrā ziņā aizliegta.

20. Pie miroņu izrakšanas jāievērt sekoši noteikumi:

1) jāpiešķir aprīķa vai sanitārāsta

2) izrakšana izdarītām agrišķītām

3) pie izrakšanas drīkst būt klāt tikai attiecīgas amata personas, tiecīte

šāmīe strād

Punktā C. 12.5 tomas, starp apzīmējumiem „Kāji” un „Kāki fosforskābie”, jāieraksta apzīmējums „Kāki dzēsti”, bet apzīmējums „Kāki samalti (kāku pulveris)” — jānosūtīpo.

Sis rikojums stājas spēkā 1922. g. 15. martā.

Dzelzsceļa galvenais direktors

K. Blodnieks.

Ekspluatācijas direktors

T. Dumbis.

Finansu direktors V. Bastjans.

Apstiprinu.
Rīga, 1922. g. 21. martā.
Finansu ministrs
Ringolds Kalnīngs.

Pagaidu instrukcija

valsts krāj- un kreditbankal par valsts ieņēmumiem, depozitu un speciaļo līdzekļu pieņemšanas un valsts sumu izmaksas kārtību.

A. Vispārīgi noteikumi.

§ 1.

Valsts krāj- un kreditbankas un viņas modāju uzdevums ir:

- 1) pieņemt un uzglabāt visus Latvijas valsts ieņēmumus, valsts iestāžu un amata personu depozitus un speciaļos līdzekļus un izmaksāt uz minēto iestāžu un amata personu čeku pamata pieňācīgas sumas;
- 2) uzglabāt un pārdot zimognodokļa markas, bandroles, tirdzniecības un rūpniecības zimes un citas valstīj ieņēmumus nesošas vērtības zimes, kā arī izsūtīt markas un vērtības zimes citām pārdošanas vietām;
- 3) pieņemt glabāšanā no valsts iestādēm un amata personām pēdējo rīcībā esošus aizieģeitās kuverus un pacīpas;
- 4) izdarīt sumu parvedumus starp bankas nodajām, kas saistīti ar valsts ieņēmumu, depozitu un speciaļo līdzekļu pieņemšanu un valsts sumu izmaksu;
- 5) uzglabāt valstij piederošo vai valsts rīcībā esošo zeltu un sudraba stiepnus, naudā un izstrādājumus, kā arī dažādus dārgakmeņus un citas vērtības;
- 6) vest par valsts sumu un citu vērtību apgrozījumiem šīni instrukcijā un vēlākos valdības rikojumos paredzētos rēkinus un sniegt attiecīgos termiņos periodiskus pārskatus finansu ministrijas kredita departamentam.

§ 2.

Sikākus rikojumus, paskaidrojumus un tās instrukcijas papildinājumus attiecībā uz valsts līdzekļiem un vērtībām banka saņem no finansu ministrijas kredita departamenta.

§ 3.

Banka pieņem un izmaksā valsts sumas ik dienas no 9 līdz 3, izņemot svētdienas un svētku dienas. Pazījums par to izliekams bankas telpās redzamā vietā publikas ziņāšanai.

§ 4.

Bankai aizliegts izsniegt ārpus bankas stāvošām personām vai privātiešādēm kautkādas ziņas par valsts rēkinu stāvokli vai vērtībām. Valsts iestādēm un amata personām uz viņu rakstiskiem pieprasījumiem var sniegt ziņas, kuras nav no finansu ministrijas noteiktas par elepenām.

B. Valsts ieņēmumi.

Visas ieņēmumu budžetā paredzētās sumas, kā arī neparedzētus ieņēmumus banka pieņem no personām un iestādēm obligatoriski, pie pavadraksta, iemaksas ziņojuma vai nodokļa listēm, kuras jābūt uzrādītam, no kā un uz kāda tekoša rēkina iemāsā, un valsts ieņēmuma vai citas iemaksas nosaukums.

§ 5.

Ja naudas iemaksātājs nevar pie iemaksas noteikti uzrādīt, uz kāda tekoša rēkina sumu iemākā vai par ko maksā, tad tādās sumas ieskaitamas finansu ministrijas kredita departamenta depozītu rēkinā, pie kam iemaksas neatvabināta maksātāju no atbildības par nodokļu vai citu maksājumu termiņu nokavēšanu vai citu pienākumu neizpildīšanu, par ko pie iemaksas jāaizrāda maksātājam, ja nāudu nodod bankai pats maksātājs.

§ 7.

Par katru valsts ieņēmumu sumu jānodod maksātājam kvite ar bankas kārtējā un attiecīgā grāmatveža parakstiem un bankas zīmogu.

§ 8.

Pirms sumas pieņemšanas attiecīgais grāmatvedis pārbauda iemaksas dokumentu saturu un iemaksājamās sumas piederību rakstā minētām tekošam rēkinam, kā arī vai iemaksas dokumenta uzrādītas § 5. minētās ziņas.

Piezīme. Gadījumos, kad pēc vienas nodokļu listes iemaksā līdz ar valsts nodokļiem arī pašvaldības iestādēm pieņākōsās sumas, banka ieskaita visu sumu attiecīgu tekošu rēkinu ipašniekiem, centrs — ne vēlāk kā 3. un nodajām — 7. dienā, jānosūta attiecīgu tekošu rēkinu ipašniekiem pēc piedeības; orderčeku pailek kā attaisnojoši izmaksas dokumenti bankā.

§ 9.

Par naudas saņemšanu kasieris uz iemaksas dokumenta ar savu parakstu apliecinā naudas pieņemšanu, uzrādot sumas lielumu. Piezīme pie § 8. minētos gadījumos kasieris apliecinā naudas saņemšanu kopsumā.

§ 10.

Kad sumas ierakstītas attiecīgos tekošos rēkinos, katra atsevišķa tekoša rēkina dokumentus pie pavadraksta, uzrādot dokumentu skaitu un kopsumu, nosūtīt tekošu rēkinu ipašniekiem; centrs — ne vēlāk kā trešā diena un nodajās ne vēlāk kā septītā diena pēc naudas iemaksas. Ja uz kādas iestādes tekoša rēkina vienā vai vairakas dienas no vietas neie māksātu, tad par to jāatzīmē pie pirmā dokumentu sūtīšanas pavadrakstā augšējā dajā, bet ja maksājumu nebūtu mēneša pēdējās dienās, tad pēdējā mēneša dienā nosūtīms attiecīgai iestādei raksts ar attiecīgu paziņojumu.

§ 11.

Banka atver valsts iestādēm ieņēmumu tekošus rēkinus pēc ipaša saraksta, kuru sastāda kredita departaments. Katram atsevišķam ieņēmumu tekošam rēkinam viena budžeta gada laikā piesavināms negrozams nosaukums un numurs.

C. Valsts izdevumi.

§ 12.

Banka var izmaksāt sumas no valsts izdevumu rēkina tikai uz valsts iestāžu vai amata personu orderčeku pamata, kuriem likumīgā kārtā dota pilnvara patstāvīgi izlietot valsts budžetā paredzētos kreditus. Kredita rikotāju sarakstus noteic kredita departaments. Banka atver valsts izdevumu tekošus rēkinus tikai tām iestādēm un amata personām, kuras uzņemtas minētā sarakstā, un tikai tajās nodajās, kuras minētā sarakstā uzrādītas.

§ 13.

Orderčekā jābūt uzrādītam: 1) kredita rikotāja nosaukums un viņa piedeība padotības kārtībā, 2) budžeta iedalījums (vietā un §), 3) budžeta gads un 4) izdevumu tekoša rēkina numurs. Ja orderčeks ir izrakstīts uz vairākiem paragrafiem, tad tekstā jāuzrāda, cik no vispārējā orderčeka sumas izrakstīts uz atsevišķiem paragrafiem.

§ 14.

Bez tam pie orderčeku izmaksas vēl jāievēro sekošais:

- 1) vai iemaksas orderčeks parakstīts no tām personām, kuras ziņoti bankai un vai parakstī apstiprināti ar likumīgo zīmogu,
- 2) iemaksas orderčeka drukāšana uz rakstamas mašīnas nav pielaižama. Vispāri nav pielaižama fāda veida izmaksas orderčeka izgrātavošana, kura varētu dot iespēju viegli grozīt tekstu,
- 3) katrs labojums iemaksas orderčeka sumā vai tekstā jāapstiprina uz paša dokumenta ar to personu parakstiem, kuriem tiesība parakstīt minēto dokumentu.

§ 15.

Bankai tiesība prasīt un kredita rikotāja pienākums iestūt savā laikā likumīgi apliecināt to personu parakstu paraugus, kuri pilnvaroti iemaksas orderčekus parakstīt.

§ 16.

Orderčekā apzīmetās sumas izmaksas par dajām nav nekādā gadījumā pielaižama.

§ 17.

Ja iemaksas orderčeks nesaskan ar augšminētiem noteikumiem, tad tas nav pieņemams, bet ja iesūtīts, tad ar attiecīgu paziņojumu par neizmaksāšanas iemesliem nosūtīms atpakaļ tai iestādei vai amata personai, kura viņu izdevusi, ne vēlāk kā trešā diena pēc orderčeka saņemšanas.

§ 18.

Nandas saņēmējam jāparakstas uz izmaksas orderčeka par saņemto sumu, pēc kam suma rakstīma burtiem.

§ 19.

Visi orderčeku taloni pēc izmaksas un iegāmatīšanas pie pavadrakstu un viņu kopsumas noskaņošanas ar attiecīgas dienas valsts izdevumu rēkina kopsumu, centram — ne vēlāk kā 3. un nodajām — 7. dienā, jānosūta attiecīgu tekošu rēkinu ipašniekiem pēc piedeības; orderčeku pailek kā attaisnojoši izmaksas dokumenti bankā.

§ 20.

Bankas nodajās izmaksā valsts sumas atvērto kreditu robežās. Ja iestādes, vai amata personas pieprasa vairāk, nekā viņas rīcībā atrodas brīva kredīta, tad banka neizmaksā un, ja orderčeks piešūtīts pa pastu, to sūta atpakaļ ar paziņojumu, ka nav pieteikoša kredīta.

§ 21.

Par izmaksas orderčekiem, izrakstītiem uz kādas iestādes, kāja spēkā dajās u. t. vārda, naudas sumas izmaksājamas šo iestāžu pilnvarotai personai, pie kam pilnvarai jābūt parakstīti no iestādes priekšnieka un apzmētai ar iestādes zīmogu. Pilnvara pievienojama pie izmaksas orderčeka talona.

§ 22.

Banka atver, pamazina un slēdz kreditus uz kredīta departamenta rakstisku vai telegrafisku rikojumu pamata. Pie kredīta atvēršanas pa telegrafo katru reiz banka saņem no kredīta departamenta rakstisku apstiprinājumu.

D. Depozīti un speciaļi līdzekļi.

§ 23.

Valsts iestāžu un amata personu sarakstu, kuriem tiesība atvērt krāj un kreditbankā depozītu un speciaļo līdzekļu tekošus rēkinus, nosaka kredīta departaments.

§ 24.

Depozītus un speciaļos līdzekļus pieņemot bankai jāievēro pēc būtības §§ 5 — 9 minētie noteikumi.

§ 25.

Depozītus un speciaļos līdzekļus izmaksājet bankai jāievēro pēc būtības §§ 12, 13 un 16 minētie noteikumi.

§ 26.

Katras dienas depozītu un speciaļo līdzekļu ienākumu un izdevumu dokumenti §§ 10 un 19 minētā kārtībā nosūtīti tekošā rēkina ipašniekiem.

E. Pārskati.

§ 27.

Bankas centralas valdes pienākums dot kredīta departamentam divos eksemplāros un valsts kontrolei vienā eksemplārā:

- 1) mēneša valsts ieņēmumu un izdevumu tekošu rēkina apgrozījumu pārskatus, ne vēlāk kā līdz nākošā mēneša 5. dienai;
- 2) gada valsts ieņēmumu un izdevumu tekošu rēkina apgrozījumu pārskatus, ne vēlāk kā līdz katrā gada 15. aprīlim, un
- 3) bez tam par visām valsts sumām banka dod ziņas pēc vissajākais uz atsevišķiem kredīta departamenta pieprasījumiem.

Rīga, 1922. g. 21. martā.

Kredīta departamenta

direktors A. Kārkliņš.

Valsts budžeta nodajās

priekšnieks Benšons.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Iešo nodokļu departamenta paziņojums nekustamu ipašumu nodokļu lietā.

Iešo nodokļu departaments paziņo, ka saskaņā ar pilsētu un miestu nekustamu ipašumu nodokļu rikojuma 24. pantu (publīcēs "Valdības Vēstneša" № 211 — 1921. g.), minētās nodoklis par 1921. g. ir aprēķināts Daugavpils aprīkni: Krustpils pilsētā un Krāslavas, Līvānu un Preiļu miestos un nodokļu listes izsūtītas maksātājiem 1922. g. 3. marī dēļ nodokļa nomaksas līdz 1922. g. 31. martam.

Rīga, 1922. g. 21. martā.

Direktors A. Vinters.

Nodajās vadītājs A. Kaulliņš.

Darbdiedzis A. Mazurs.

Saraksts

ārstniecības un peldu vietām, kuras reibinošu dzērienu pārdotavām atjauns tīgoties pa vasaras periodu ar pusgada patēriņiem no 1. maija līdz 30. septembrim, šo pēdējo dienu iekaitot.

Izdots uz 1920. g. 17. augusta likuma par alkoholu saturošu vielu ražošanu, aplikšanu ar nodokliem un pārdošanu 187. panta piezīmes pamata (Likuma krājums 1920. g. 10.), vienojoties ar iekšlietu un zemkopības ministrijām.

Tiesu sludinājumi.

Latvijas karatiesa.

pamatoties uz savu tiesības sēdes 18. mājūnū un kāja tiesu lik. 951. un 953. p. meklēt bīj. vītaletīnu VIII Anša d. Neimāns, kājā apvainots par nozegumiem kas paredzēti kāja sode likumā 1869. g. IV. līdz 232. p. III d.

Minētās Neimāns: latvietis, luterticīgs, dzīmis 30. augustā 1889. gadā, Jelgavas pilsetas iedzīvotās.

Personām, kuriem būtu zinama viņa aizturēšanās vieta, nekavējoties ziņot kāja tiesīsi, val tuvākai poli ījai, kuriem to arēstēt un nogādāt pēc piederības.

Kāja tiesīs priekšsēdētājs
pulkv.-leitn. Fr. Birkensteins.
Sekretārs, k. L. Ī. A. Rumpf.

Rigas apg. tiesa, 1. civilnod.,
uz civ. proc. lik. 293, 295, 298, 301, 309.,
311. p. p. pamata, uz Emīlijas Balgalv.
dzīm. Peterson, lūgumu viņas prasības
lietā pret Andreju Balgalvu par laulības
šķiršanu, uzaicina pēdējo, kāja dzīves
vieta prasītajai nav zinama, ierasties
tiesā četrā mēnešā laikā no šī
sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības
Vēstnesi.”

Pie lūguma pielikti: laulības aplie-
cība un apliecība par atbildētāja prom-
būtni — ar norakstiem.

Jā atbildētāja noliktā laikā neieradī-
sies personīgi vai caur pilnvarnieku,
tiks noliktā tiesīs sēde lietas klausī-
šanai aizmuguriski.

Rīga, 3. mārtā 1922. g. № 431472
Priekšsēdēt. b. v. Minkevičs.
Sekretārs v. Sture.

Rigas apg. tiesa, 1. civilnod.,
uz civ. proc. lik. 293, 295, 298, 301,
309., 311. p. p. pamata, uz Romana
Juliusa Lapīna lūgumu, viņa prasības
lietā pret Emīliju Lapīnu, dzīm. Vagner,
par laulības šķiršanu, uzaicina pēdējo,
kurā dzīves vieta prasītajam nav
zinama, ierasties tiesā četrā mēnešā laikā
no šī sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības
Vēstnesi.”

Pie lūguma pielikti: laulības apliecība
un apliecība par atbildētāja prombūtni
— ar norakstiem.

Jā atbildētāja noliktā laikā neieradīsies
personīgi vai caur pilnvarnieku, tiks
noliktā tiesīs sēde lietas klausīšanai
aizmuguriski.

Rīga, 3. mārtā 1922. g. № 431473
Priekšsēdēt. b. v. Minkevičs.
Sekretārs v. Sture.

Rigas apg. tiesa, 1. civilnod.,
uz civ. proc. lik. 293, 295, 298, 301,
309., 311. p. p. pamata, uz Emmas
Cīni, dzīm. Rublis, lūgumu viņas
prasības lietā pret Eduardu Cīni,
par laulības šķiršanu, uzaicina pēdējo,
kurā dzīves vieta prasītajam nav
zinama, ierasties tiesā četrā mēnešā laikā
no šī sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības
Vēstnesi.”

Pie lūguma pielikti: laulības apliecība
un apliecība par atbildētāja prombūtni
— ar norakstiem.

Jā atbildētāja noliktā laikā neieradīsies
personīgi vai caur pilnvarnieku, tiks
noliktā tiesīs sēde lietas klausīšanai
aizmuguriski.

Rīga, 6. mārtā 1922. g. № 431503.

Priekšsēdēt. b. v. Minkevičs.

Sekretārs v. Sture.

Rigas apgabaltiesa, 1. civilnod.,

uz civ. proc. lik. 293., 295., 298., 301.,
309., 311. p. p. pamata, uz Jāzepa
Pītēlī lūgumu viņa prasības lietā pret
Annu Pītēli, dzīm. Jankovskij, par
aulības šķiršanu, uzaicina pēdējo, kurā
dzīves vieta prasītajam nav zinama,
ierasties tiesā četrā mēnešā laikā
no šī sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības
Vēstnesi.”

Pie lūguma pielikti: laulības apliecība
un apliecība par atbildētājas prombūtni
— ar norakstiem.

Jā atbildētāja noliktā laikā neieradīsies
personīgi vai caur pilnvarnieku, tiks
noliktā tiesīs sēde lietas klausīšanai
aizmuguriski.

Rīga, 6. mārtā 1922. g. № 431505.

Priekšsēdēt. b. v. Minkevičs.

Sekretārs v. Sture.

Rigas apgabaltiesa, 1. civilnod.,

uz civ. proc. lik. 293., 295., 298., 301.,
309., 311. p. p. pamata, uz Jāzepa
Pītēlī lūgumu viņa prasības lietā pret
Annu Pītēli, dzīm. Jankovskij, par
aulības šķiršanu, uzaicina pēdējo, kurā
dzīves vieta prasītajam nav zinama,
ierasties tiesā četrā mēnešā laikā
no šī sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības
Vēstnesi.”

Pie lūguma pielikti: laulības zīme un
apliecība par atbildētājas prombūtni
— ar norakstiem.

Jā atbildētāja noliktā laikā neieradīsies
personīgi vai caur pilnvarnieku, tiks
noliktā tiesīs sēde lietas klausīšanai
aizmuguriski.

Rīga, 6. mārtā 1922. g. № 431505.

Priekšsēdēt. b. v. Minkevičs.

Sekretārs v. Sture.

Rigas apgabaltiesa, 1. civilnod.,

uz lik. par laul. 77. p. pamata, ar šo
dara zinamu, ka tiesā 16. janvāri 1922. g. Georga Leonharda Aerfelda
prasības lietā pret Almu Karoliņi
Aerfeld, dzīm. Švan, par laulības šķir-
šanu, aizmuguriski nosprieda:
šķirīgā Vilāndē 1881. g. 22. mārtā,
starp Georgu Leonhardu Aerfeldu un
Almu Karoliņi Aerfeldi, dzīm. Švan
aulību.

Jā atbildētāja, civ. proc. lik. 728., 731.
uz 748. p. p. paredzētā laikā neieslegas
tiesīs atsauksmi vai pārīdzību, tad
spriedams stāsies likumīgā spēkā.

Rīga, 16. mārtā 1922. g. № 431776
Priekšsēdēt. b. J. Jakštīns.
Sekretārs v. Sture.

Rigas apgabaltiesa, 1. civilnod.,
uz civ. proc. lik. 1460st, p. pamata, ar
šo daru zinamu, ka Baļījas koku
brāķerīa arodnecīskā biedrība, kas
reģistrēta no šīs tiesīs 30. mārtā 1920. g.,
likvidēta saskaņā ar min. biedrību
15. okt. un 27. novembra 1921. g.
piļu sapulču lēmumā.

Rīga, 26. februāri 1922. g.
Nodāļas vadītājs E. Bitte.

Rigas apgabaltiesa, 1. civilnod.,
uz civ. proc. lik. 1460st, p. pamata, ar
šo daru zinamu, ka Baļījas koku
brāķerīa arodnecīskā biedrība, kas
reģistrēta no šīs tiesīs 30. mārtā 1920. g.,
likvidēta saskaņā ar min. biedrību
15. okt. un 27. novembra 1921. g.
piļu sapulču lēmumā.

Rīga, 26. februāri 1922. g.
Nodāļas vadītājs E. Bitte.

Rigas apgabaltiesa, 1. civilnod.

uz lik. par laul. 77. p. pamata, ar šo
dara zinamu, ka tiesā 9. janvāri 1922. g. Eižīdes Stetts, dzīm. Bērziņa, prasības
lietā pret Mārtiņu Johānu Stettu, par
aulības šķiršanu aizmugur. nosprieda:
stēgu no Mārtiņa draudzes mācītāja

Rīgā, 20. septembrī 1909. g. starp Mārtiņu Johānu Stettu un Eižīdi Stettu,
dzīm. Bērziņa, laulību šķirī, piedzīt no
prasītās Eižīdes Stettu valstij par
labu 400 rbl. tiesīs nodokļu, un bez
tam no atbildētāja Mārtiņa Stetija prasī-
tāji par labu 966 (deviņi simti seši
desmit seši) rbl., tiesīs un lietas veša-
nas izdevumus.

Jā atbildētāja civ. proc. lik. 728., 731.
uz 748. p. p. paredzētā laikā neieslegas
tiesīs atsauksmi vai pārīdzību, tad
spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Rīga, 6. mārtā 1922. g. № 431504

Priekšsēdēt. b. v. Minkevičs,
Sekretārs v. Sture.

Rigas apg. tiesa, 1. civilnod.,
uz civ. proc. lik. 293, 295, 298, 301, 309.,
311. p. p. pamata, uz Emīlijas Balgalv.
dzīm. Peterson, lūgumu viņas prasības
lietā pret Andreju Balgalvu par laulības
šķiršanu, uzaicina pēdējo, kāja dzīves
vieta prasītajai nav zinama, ierasties
tiesā četrā mēnešā laikā no šī
sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības
Vēstnesi.”

Pie lūguma pielikti: laulības aplie-
cība un apliecība par atbildētāja prom-
būtni — ar norakstiem.

Jā atbildētāja noliktā laikā neieradī-
sies personīgi vai caur pilnvarnieku,
tiks noliktā tiesīs sēde lietas klausī-
šanai aizmuguriski.

Rīga, 3. mārtā 1922. g. № 431472
Priekšsēdēt. b. v. Minkevičs.
Sekretārs v. Sture.

Rigas apg. tiesa, 1. civilnod.,
uz civ. proc. lik. 293, 295, 298, 301, 309.,
311. p. p. pamata, uz Romana
Juliusa Lapīna lūgumu, viņa prasības
lietā pret Emīliju Lapīnu, dzīm. Vagner,
par laulības šķiršanu, uzaicina pēdējo,
kurā dzīves vieta prasītajam nav
zinama, ierasties tiesā četrā mēnešā laikā
no šī sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības
Vēstnesi.”

Pie lūguma pielikti: laulības apliecība
un apliecība par atbildētāja prombūtni
— ar norakstiem.

Jā atbildētāja noliktā laikā neieradīsies
personīgi vai caur pilnvarnieku, tiks
noliktā tiesīs sēde lietas klausīšanai
aizmuguriski.

Rīga, 3. mārtā 1922. g. № 431473
Priekšsēdēt. b. v. Minkevičs.
Sekretārs v. Sture.

Rigas apgabaltiesa, 1. civilnod.,
uz civ. proc. lik. 293, 295, 298, 301,
309., 311. p. p. pamata, uz Emmas
Cīni, dzīm. Rublis, lūgumu viņas
prasības lietā pret Eduardu Cīni,
par laulības šķiršanu, uzaicina pēdējo,
kurā dzīves vieta prasītajam nav
zinama, ierasties tiesā četrā mēnešā laikā
no šī sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības
Vēstnesi.”

Pie lūguma pielikti: laulības apliecība
un apliecība par atbildētāja prombūtni
— ar norakstiem.

Jā atbildētāja noliktā laikā neieradīsies
personīgi vai caur pilnvarnieku, tiks
noliktā tiesīs sēde lietas klausīšanai
aizmuguriski.

Rīga, 6. mārtā 1922. g. № 431503.

Priekšsēdēt. b. v. Minkevičs.

Sekretārs v. Sture.

Rigas apgabaltiesa, 1. civilnod.,

uz civ. proc. lik. 1460st, p. pamata pa-
zīpo, ka saskaņā ar apgabaltieses ad-
ministratīvās nodājas lēmumu 22. februāri
1922. g. reģistrēta kooperatīva sabie-
drība zem nosaukuma: „Sējas - īn-
kalna savstarpējā ugunsapdrošinā-
šanas biedrība”

Sabiedrības valdes sēdeklis atrodas
Sējas pagastā, Rīgas apriņķī.

Priekšsēdētāja v. E. Bitte.
Sekretārs p. J. O. Š.

Rigas apgabaltiesa, 1. civilnod.,
uz civ. proc. lik. 1460st, p. pamata pa-
zīpo, ka saskaņā ar apgabaltieses ad-
ministratīvās nodājas lēmumu 22. februāri
1922. g. reģistrēta kooperatīva sabie-
drība zem nosaukuma: „Rīgas pilsētas
Spirītu lejas, mājas № 24 b ledzivo-
tāju īrnieku savienība”

Sabiedrības valdes sēdeklis atrodas
Rīgā. Priekšsēdētāja v. E. Bitte.
Sekretārs p. J. O. Š.

Rigas apgabaltiesa, 1. civilnod.,
uz civ. proc. lik. 1460st, p. pamata pa-
zīpo, ka saskaņā ar apgabaltieses ad-
ministratīvās nodājas lēmumu 22. februāri
1922. g. reģistrēta kooperatīva sabie-
drība zem nosaukuma: „Rīgas pilsētas
Spirītu lejas, mājas № 24 b ledzivo-
tāju īrnieku savienība”

Sabiedrības valdes sēdeklis atrodas
Rīgā. Priekšsēdētāja v. E. Bitte.
Sekretārs p. J. O. Š.

Rigas apgabaltiesa, 1. civilnod.,

uz civ. proc. lik. 1460st, p. pamata pa-
zīpo, ka saskaņā ar apgabaltieses ad-
ministratīvās nodājas lēmumu 22. februāri
1922. g. reģistrēta kooperatīva sabie-
drība zem nosaukuma: „Ugāles

savstarpējā ugunsapdrošināšanas
biedrība”,